

weg te ruimen. Ik kan niet nalaten den wensch uit te spreken, dat er tusschen ons hartelijke vriendschapsbanden mogen ontstaan, die onze samenwerking zeker ten goede zullen komen, en zoo den bloei onzer Universiteit zullen bevorderen.

*Mijne Heeren Professoren in de Wis- en Natuurkundige
Faculteit aan de Gemeentelijke Universiteit, en inzonderheid Gij, Hooggeachte Wibaut,*

Hoe verschillend onze levensopvatting ook zij, één ding hebben wij zeker gemeen, namelijk de liefde tot ons vak. En uit ervaring weet ik dat op deze basis vruchtdragende samenwerking zeer goed mogelijk is. En waar ik vele malen een beroep hoop te doen op Uw uitgebreide kennis en rijke levenservaring, daar ben ik overtuigd, dat Gij mij steeds met groote bereidvaardigheid zult willen voorlichten.

Hooggeachte Böeseke, Verkade en de Haas,

Heb ik, eerst als Uw leerling, daarna als Uw assistent, en eindelijk als Uw medewerker, vele jaren van de groote en veelzijdige gaven, U geschonken, mogen genieten, daar hoop ik te mogen verwachten, dat de verandering van mijn werkkkring geen verandering zal brengen in de hartelijke vriendschap, die ik ten allen tijde van U heb mogen genieten.

Dames en Heeren Studenten,

Hoewel er onder U slechts weinigen zullen zijn, die ik zal mogen aanspreken als *mijn* studenten, geloof ik toch, dat voor U allen de uitbreiding onzer Universiteit met een Wis- en Natuurkundige faculteit in de toekomst van betekenis zal zijn. Ik hoop dat Ge daardoor méér dan tot nu toe mogelijk was, in aanraking zult komen met de denkwijzen, aan de natuurwetenschappen eigen, en dat voor U uit deze aanraking een verruiming van het inzicht in de wonderen van God's schepping zal voortvloeien.